

OKRESNÍ SOUD V KLDNĚ

nám. Edvarda Beneše 1997, 272 55 Kladno

tel.: 312 278 790, fax: 257 005 054, e-mail: podatelna@osoud.kld.justice.cz, ID DS: dvtaerd

NAŠE ZNAČKA: 48 Si 108/2024

VAŠE ZNAČKA:

VYŘIZUJE: Mgr. Petra Nováková

DNE: 2. dubna 2024

Vážený pan

P. M., nar. [REDACTED]

ROZHODNUTÍ

Okresní soud v Kladně jako povinný subjekt podle § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“) rozhodl předsedkyní soudu Mgr. Petrou Novákovou ve věci žádosti o poskytnutí informace, kterou dne 1. 4. 2024 podal P. M., narozený [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], fakticky bytem [REDACTED],

takto:

Žádost o poskytnutí informace ze dne 1. 4. 2024, doručená dne 1. 4. 2024, kterou podal P. M., narozený [REDACTED], trvale bytem [REDACTED], fakticky bytem [REDACTED], a kterou žádá o informaci, jaké rozhodnutí nejvyššího orgánu spravedlnosti České republiky (US ČR) má ve zkorumpovaném státě respektovat, se **odmítá** podle § 15 odst. 1 ve spojení s § 2 odst. 4, § 3 odst. 3, a § 20 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím.

Odůvodnění:

Žadatel se žádostí ze dne 1. 4. 2024 podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“) domáhal vyjádření povinného subjektu k tomu, jaké rozhodnutí Ústavního soudu ČR má ve zkorumpovaném státě respektovat.

Ve své žádosti žadatel dále popisuje své zkušenosti se soudním systémem (nespokojenost s činností konkrétních orgánů vedoucí k jeho majetkové a fyzické likvidaci).

Podle § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím se povinnost poskytovat informace netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.

Podle § 1 odst. 2 instrukce Ministerstva spravedlnosti č. 13/2008-SOSV-SP ze dne 24. 7. 2009, kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „instrukce“): „Za informaci poskytovanou podle zákona se nepovažují stanoviska a názory, sdělení o budoucích rozhodnutích a vytváření nových informací, zejména nově vytvářený výklad právních předpisů. Vytvářením nových informací však není pouhý soubor či výňatek stávajících informací.“

Za správnost vyhotovení: [REDACTED]

Podle § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím se pro účely tohoto zákona informací rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakémkoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního.

Podle § 15 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.

Podle právního názoru Nejvyššího správního soudu vyjádřeného v rozsudku ze dne 20. 10. 2011, č. j. 6 As 33/2011-83: „*unijní právo definuje pro účely práva na informace informaci jako obsah nebo část obsahu na jakémkoli nosiči (čl. 2 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/98/ES, o opakovaném použití informací veřejného sektoru). Z toho vyplývá, že informační povinnost nastává pouze v případě informací reálně existujících. Oproti obecnému vnímání pojmu informace je tedy zákonné pojetí užší, neboť se vztahuje pouze na takovou informaci, která skutečně existuje, je zaznamenána a je v dispozici povinného subjektu, nikoli jakýkoli myslitelný údaj, který např. bude zaznamenán či doručen povinnému subjektu v budoucnu. Povinnost poskytovat informace tak vlastně směřuje pouze do minulosti, tj. vůči skutečnostem, které již nastaly a trvají (nebo alespoň podle názoru žadatele měly nastat). Podle rozhodnutí Nejvyššího správního soud č. j. 5 As 68/2008 - 60 z 21. 5. 2009 nejsou informací ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím ani nehotové informace (např. koncept protokolu či rozhodnutí). Z uvedené právní úpravy a jejího výkladu pak vyplývá, že žadatel o informaci již v okamžiku, kdy informaci žádá, musí žádat takovou informaci, která splňuje definiční znaky informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím. Informace, které je povinný subjekt zavázán poskytnout, jsou tedy již existující informace, které jsou v dispozici povinného subjektu v okamžiku doručení žádosti o poskytnutí informace povinnému subjektu.*“

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2008, č. j. 2 As 71/2007-56: „*poskytnutí informace lze totiž odmítnout nejen z důvodů právních, jež jsou taxativně vyjmenovány v § 7- § 11 zákona o svobodném přístupu k informacím, nýbrž i z důvodů faktických, které v zákoně z pochopitelných důvodů vyjmenovány nejsou. Typickým faktickým důvodem neposkytnutí informace přitom bude právě situace, kdy povinný subjekt požadovanou informaci nemá*“.

Povinný subjekt žádnou informaci (slovy zákona „obsah nebo jeho část v jakémkoliv podobě, zaznamenané na jakémkoliv nosiči“), odpovídající předmětu žádosti o informace nedisponuje. Předmět žadatelovi žádosti je vyjádření k vyjádření se k tomu, jaké rozhodnutí má respektovat ve zkorumpovaném státě, když zároveň napadá fungování soudní soustavy. Takovou žádost však lze podřadit pod výše citované ustanovení § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím, představující vyluku z informační povinnosti.

Jak dovozuje komentářová literatura, podobné žádosti jsou často podávány jako vyjádření nespokojenosti s jinou aktivitou povinného subjektu, typicky žádost o sdělení, z jakého důvodu povinný subjekt, či jiný soud, jako v tomto případě, vydal konkrétní rozhodnutí, proč se v rámci určitého materiálu nezabýval též určitým v žádosti uvedeným problémem, z jakého důvodu nebyl určitým způsobem činný apod. [srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu: rozsudek ze dne 14. 9. 2009, č. j. 6 As 18/2009-63, rozsudek ze dne 27. 4. 2011, č. j. 2 As 4/2011-102, rozsudek ze dne 14. 1. 2015, č. j. 10 As 117/2014-64, a rozsudek ze dne 14. 9. 2009, č. j. 6 As 18/2009-63 (uverejňený pod č. 1957/2009 Sb. NSS)]. I v těchto případech platí, že povinný subjekt může žádost odmítnout s odkazem na § 2 odst. 4 (srov. bod 13 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2015, č. j. 10 As 117/2014-64). V daném případě je z podání zcela zjevné, že žadatel v něm vyjadřuje svou nespokojenost s celkovým fungováním českého soudnictví, přičemž kritizuje i postupy konkrétních soudů.

Povinný subjekt dále odkazuje na ustálenou judikaturu, z níž vyplývá jednoznačný závěr, že ustanovení § 2 odst. 4 zákona o svobodném přístupu k informacím je třeba vykládat podle jeho účelu, jímž je bránit povinné subjekty před tím, aby se na ně žadatelé v režimu uvedeného zákona obraceli s žádostmi o zaujetí stanoviska v blíže specifikované věci, provedení právního výkladu,

vytvoření či obstarání nové informace (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 12. 2014, č. j. 3 As 55/2014-33).

Povinný subjekt závěrem dodává, že v režimu zákona o svobodném přístupu k informacím se nemůže účastník řízení domáhat „dovysvětlení“ toho, proč bylo rozhodnuto určitým způsobem, respektive zpochybňovat, proč určité důležité skutečnosti v rozhodnutí nejsou uvedeny (srov. bod 12 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2015, č. j. 10 As 117/2014-64). Povinný subjekt se proto při poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím nevyjadřuje k žádné rozhodovací činnosti, ať už své vlastní či činností jiných článků soudní soustavy, případně jiných orgánů. Proto se povinný subjekt zdržel i jakéhokoli komentáře k činnosti konkrétních soudů, v souvislosti s jejichž rozhodováním vyjadřoval žadatel svou nespokojenost.

Povinný subjekt na základě uvedených skutečností podle § 15 odst. 1 ve spojení s § 2 odst. 4 a § 3 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím odmítl žádost žadatele, neboť požadovanou informací nedisponuje a není k tomu současně ani povinen.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podle § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím ve spojení s § 83 odst. 1 správního řádu podat odvolání. Odvolání se podává Ministerstvu spravedlnosti prostřednictvím Krajského soudu v Praze do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí.

Kladno 2. dubna 2024

Mgr. Petra Nováková, v.r.
předsedkyně Okresního soudu v Kladně